

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 23 Σεπτεμβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἐπροβλήθη νὰ δοθῶσιν ὁδηγίαι εἰς τὴν ἀναθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς προτάσεως ταύτης ἀνεγνώσθη σχέδιον τοιοῦτου εἶδους ὁδηγίων, τὸ ὅποιον ἔμεινε νὰ ἀναθεωρηθῇ καὶ συζητηθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Τῇ 28 Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν πρακτικῶν πέντε συνεδριάσεων,

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν, ἐπειδὴ ἀνεφέρθη περὶ τοῦ μνημείου τοῦ μακαρίτου ἀρχιεπισκόπου Καραϊσκάκη, ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιδιορθωθῇ καὶ ἀναγνωσθῇ τὸ σχεδιασθὲν ψήφισμα περὶ τούτου, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ προσκληθῇ ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ διορίσῃ νὰ δοθῇ σχέδιον τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ.

Ἐπροβλήθη ὅτι, ὡσάκις συζητεῖται μία πρότασις εἰς τὴν Βουλὴν, νὰ καταχωρῶνται εἰς τὰ πρακτικὰ αἱ γνώμαι τῶν ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐξ ὀνόματος τῶν γνωμοδοτούντων.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ ἀπεφασίσθη εἰς τὸ ἑξῆς νὰ καταχωρῶνται αἱ γνώμαι ὀνομαστί.

Παρουσιασθεὶς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας προσκάλεσεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τὴν Βουλὴν διὰ νὰ ἐπεξεργασθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸν περὶ θεμάτων ὁργανισμῶν, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ χρεὶα τῆς. Καὶ ἂν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπεξεργασθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὁ περὶ θεμάτων ὁργανισμῶν, νὰ διορισθῶσι τοῦλάχιστον προσωρινοὶ διοικηταί, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἐπικρίσιν τῆς Βουλῆς.

Ἐδόθη ἡ ἀπάντησις ὅτι ἡ Βουλὴ καταγίνεται εἰς ἐπεξεργασίαν τοῦ ὁργανισμοῦ τούτου, καὶ ἐντὸς ὀλίγου λαμβάνει τέλος· δὲν ἐγκρίνει ὅμως τὸν διορισμὸν τῶν προσωρινῶν διοικητῶν.

Κατὰ συνέπειαν τούτων ἀπεφασίσθη ὅτι μετὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἀντιπροσωπικῶν ἐγγράφων καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ὁδηγίων τῆς τε ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων καὶ τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἐνασχοληθῇ ἡ Βουλὴ προσδιωρισμένως εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ περὶ θεμάτων ὁργανισμοῦ καὶ τῶν Δικαστηρίων.

Τῇ 30 Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἐσυζητήθη πάλιν ἡ προγενομένη πρότασις περὶ τοῦ νὰ καταχωρῶνται εἰς τὰ πρακτικὰ αἱ γνώμαι τῶν Βουλευτῶν ἐξ ὀνόματος ἐκάστου, καὶ εὐρέθησαν οἱ πλείονες τῶν Βουλευτῶν σύμφωνοι μὲ τὴν πρότασιν τοῦ κυρίου Λέλη, ὅτι εἰς τὰς γενικὰς μόνον προτάσεις νὰ καταχωρῶνται αἱ γνώμαι τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ γνωμοδοτούντων· εἰς δὲ τὰς μερικὰς προτάσεις, ἂν τινὰ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς μὴ συμφωνοῦντα ζητήσῃ νὰ καταχωρισθῶσιν αἱ γνώμαί των, τότε νὰ καταχωρῶνται.

Τῇ 3 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Κατὰ συνέπειαν τῶν ὁδηγίων τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπρόβαλεν ὁ Βουλευτὴς Κ. Δ. Κριεζῆς νὰ ἐκδοθῇ νόμος, ὅστις νὰ ὑποχρεόνῃ εἰς τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τοὺς ὅτι ἤθελον καταδικασθῇ ἀπὸ τὴν ἀναθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν, ὅτι κατακρατοῦσι δημόσια χρήματα.

Ἡ πρότασις αὕτη ἐνεκρίθη, καὶ ἔμεινε νὰ τροπολογηθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίαν περὶ θέσεως τούτου τοῦ νόμου.

Ἡρώτησεν ἀκόμη ὁ ἴδιος Βουλευτὴς ὅτι, ὅπόταν ἀπειθάνῃ τις κατακρατῶν δημόσια χρήματα, τὸ ἔθνος πρέπει νὰ τὰ χάσῃ, ἢ πῶθεν ἔχει νὰ τὰ λάβῃ;

Ἐμεινε καὶ περὶ τούτου νὰ γενῇ σκέψις συγχρόνως μὲ τὴν ἀνωτέρω πρότασιν.

Προετέθη καὶ τρίτον παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὅτι, ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν στρατολογούντες ἐλάμβανον τοὺς στρατιωτικούς μισθοὺς αὐτῶν τε καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας πρὸς δὲ ἤρπαζον καὶ καταχρηστικῶς πολλὰ καὶ πάλιν οἱ αὐτοὶ αὗτοι παρυσιάζοντες λογαριασμοὺς εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ἐλάμβανον εἴτε χρήματα, εἴτε ἀποδεικτικὰ τοῦ ἐθνικοῦ ταμεῖου, νὰ προκηρυχθῇ καὶ ἐνεργηθῇ, ὥστε ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι νὰ καταστρώσωσι καὶ παρουσιάσωσι λογαριασμοὺς τῶν μισθῶν, ὅσους ποτὲ ἐπλήρωσαν εἰς ὁποιοσδήποτε ὀπλαρχηγούς, καὶ τὰς ἀμίσθους ἐκστρατείας, ὅσων ἐνδέχεται ἀκριδέστερον.

Ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ Ἀριθ. 537, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ συγκατάθεσις τῆς Βουλῆς περὶ τῶν παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Φαδίου τῶν ἐπὶ τῶν διπλωμάτων τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀξιωματικῶν, τὰ ὅποια ἐνεκρίθησαν καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου.

Ἐνεκρίθησαν καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ ἐστάλη ἀπάντησις διὰ προδουλεύματος ὑπὸ Ἀριθ. 70.

Τῇ 4 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ Ἀριθ. 621, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις εἰδοποιεῖ τὴν Βουλὴν, ὅτι διέταξε τὸν Κ. Γ. Μαυρομμάτην πρῶτον Γραμματέα τῆς Οἰκονομίας διὰ νὰ καταστρώτῃ τὸν λογαριασμὸν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματείας ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐνάρξεως τῶν πρακτικῶν τῆς. Προσκαλεῖ δὲ τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ τοὺς ζητηθέντας λογαριασμοὺς εἴτε δι' ἐπιτροπῆς, εἴτε ὅπως ἄλλως ἐγκρίνει. Ἐστάλη ἀπάντησις διὰ πρεσβυλεύματος ὅτι τρεῖς ἡδὴ μῆνας ζητεῖται ὁ λογαριασμὸς οὗτος, καὶ εἰσέτι δὲν ἐπαρουσιάσθη. Ὅθεν ἐν τὸς τριῶν ἡμερῶν ὁ Γραμματεὺς ὀφείλει νὰ τὸν παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν· εἰς δὲ τὸ ἐξῆς νὰ παρουσιάσῃ κατὰ μῆνα λογαριασμὸν ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης, 1 Νοεμβρίου.

Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν συνέβη ἡ ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχία, ὁ ἐχθρὸς μὲ ἱκανὸν ἰππικὸν καὶ πεζικὸν στράτευμα ἐδοκίμαζε νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῆς Σπάρτης, οἱ δὲ ἡμέτεροι οἱ φυλάττοντες τὴν θέσιν τοῦ Ἀλμυροῦ, καλῶς ὠχυρωμένοι, κατεγίνοντο εἰς ἀντίκρουσίν του. Ἡ βοή τοῦ συνεχοῦς κανονοβολισμοῦ δὲν ἄφησεν οὔτε εἰς τὸ ἐν οὔτε εἰς τὸ ἄλλο μέρος ὅ ἄμφιδάλλῃ περὶ τοῦ γινομένου· ὅθεν οἱ μὲν ἐχθροὶ ἀμέσως ὠπισθοδρόμησαν, διότι ἐνῶ αὐτοὶ ἤθελον κάμει τὴν ἐφοδὸν διὰ ξηρᾶς, ἐπρόσμενον καὶ ναυτικόν, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ κινήματά των διὰ θαλάσσης, τὸ ὅποιον εἶδον πλέον ματαιωμένον· οἱ δὲ ἡμέτεροι ἀρχηγοὶ ἀνυπόμονοι ὄντες περὶ τοῦ ἀπογενομένου τῆς ναυμαχίας, καὶ μὴν ἀμφιδάλλοντες σχεδὸν ὅτι ἡ νίκη ἤθελεν εἶναι ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Συμμαχῶν χριστιανῶν, ἀπεφάσισαν νὰ στείλωσι μίαν γολέτταν εἰς Νεοκάστρον, καὶ δι' ἐπιπολῆς των πρὸς τοὺς τρεῖς ναυάρχους ἐπηύχοντο νίκην. Εἰς τὴν τολμηρὰν δὲ ταύτην ὑπερσείαν ἐπρόσφερεν ἑαυτὸν προθύμως ὁ γενναῖος νέος Ἡλίας Μαυρομιχάλης ὁ διὰ τὴν ἀνδρείαν του ἐπωνομασθεὶς Διομήδης· οὗτος ἐμδᾶς εἰς Σπαρτιατικὴν γολέτταν εἰσέπλευσεν ἀφόδως εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεοκάστρου, μὲ ἀναπεπταμένην τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ὑποκάτω τῶν ἐχθρικῶν κανονοστασιῶν.

Οἱ ναῦαρχοι ἔκαμαν τὴν ἐξῆς ἀπόκρισιν.

« Πρὸς τοὺς κυρίους καπετάνους Διονύσιον Μούρτζινον, Ἀντώνιον Μαυρομιχάλην, Νικήταν Σταματελόπουλον καὶ λοιπούς.

„ Κύριοι.

„ Ἐλάβομεν τὸ πρὸς ἡμᾶς διευθυνθὲν γράμμα σας περὶ τῆς κατὰ τὸ Νεοκάστρον νίκης. Αὕτη ἡ νίκη ἔγεινε κατὰ τῶν Τούρκων ἀρχηγῶν, τὴν ὁποίαν ἐπέσυρε κατ' αὐτῶν ἡ ἀπιστία, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, καὶ ἡ τολμηρὰ ἐγχείρισίς των κατὰ τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων.

„ Ἐπιθυμοῦμεν, κύριοι, ὥστε ἡ φθορὰ τῶν θαλασσίων δυνάμεων, αἵτινες σᾶς ἐπολιόρκουν, νὰ συμβάλῃ μὲ τρόπον ἀποφασιστικόν εἰς τὴν τύχην τῆς πατρίδας

σας, καὶ ἐμπνεύσῃ σας πᾶσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς θείας προνοίας νὰ σᾶς ἀποκαταστήσῃ ἐπιμελεστέρους εἰς τὰ χρέη σας, ὁμοφρονέστερος πρὸς ἀλλήλους καὶ τέλος ἀξίους τῶν μερίμων καὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν.

11 (23) Ὀκτωβρ. 1827, ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ Νεοκάστρου.

Ἐδ. Κόδριγκτων Κ. Ἀἰδὴν Δεξιγνής

κτλ.

κτλ.

κτλ.

Χθὲς ἐσπέρας ἐλάβομεν γράμματα ἐκ Χίου, ἐξ ὧν πληροφοροῦμεθα τὰ κατὰ τὴν ἐκείσε ἐκστρατείαν συμβάντα. Ἡ ἐπιτυχία, ἥτις ἠκολούθησε τὰ πρῶτα κινήματά της, μᾶς κάμνει εὐέλπιδας καὶ διὰ τὰ λοιπὰ. Τὸ ἐξῆς αξιωματικὸν ἔγγραφον δίδει γενικὴν τινὰ πληροφορίαν περὶ τῶν πρώτων κινήματων. Εἰς δὲ τὸ ἐρχόμενον φύλλον θέλομεν δημοσιεύσει καὶ τινὰ ἄλλα μερικώτερα.

Ἀπόσπασμα γράμματός τῆς δημογεροντείας Χίων πρὸς τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν.

“ Ἡ δημογεροντεία κατὰ χρέος εὐαγγελίζεται πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν τὴν εὐτυχὴ ἀπόδασιν τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ συνταγματάρχου Κ. Φαβιέρος στρατευμάτων εἰς τὴν νῆσόν μας Χίον, καὶ τὴν αὐτῆς αἰσίαν ἔκδασιν.

„ Κατὰ τὴν 17 τοῦ τρέχοντος ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου ἐγένετο ἡ ἀπίδασις ἀπέναντι ἐνὸς ἱκανοῦ τακτικοῦ σώματος τῶν ἐχθρῶν, τὸ ὅποιον μετὰ μιᾶς ὥρας πόλεμον ἐτράπη εἰς φυγὴν, καὶ κατεδιώχθη ἕως εἰς τὸ φρούριον τὸ μόνον του καταφύγιον μετὰ τοῦτο διεσπάσθησαν οἱ ἡμέτεροι εἰς τὰ χωρία τῆς νήσου, ὅπου εὐρίσκοντο ἐχθροὶ, τῶν ὁποίων τοὺς μὲν ἐθανάτωσαν πολεμοῦντες, τοὺς δὲ ἠχμαλώτισαν προσκυνήσαντας· οἱ περισσότεροι δὲ τῶν ἐχθρῶν προθβάσαντες ἐκλείσθησαν εἰς τὸ φρούριον, πολιορκούμενον παρὰ τῶν ἡμετέρων, καὶ βομβαρδιζόμενον σχεδὸν ἀδιάκοπα.

„ Οἱ σκοτωθέντες εἰς τὸν πόλεμον ἐχθροὶ ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τοὺς 100, καὶ οἱ αἰχμαλωτισθέντες ὑπὲρ τοὺς 60· ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων εἰς ὁ σκοτωθεῖς, καὶ 35 οἱ πληγωμένοι, ὧν οἱ δύο μόνον κινδυνεύουν. Ἀρκετοὶ δὲ πληγωμένοι ἐχθροὶ ἐθεωρήθησαν νὰ φέρονται ἐπὶ τῶν ζώων εἰς τὸ φρούριον κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀποβάσει μάχην, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς των μᾶς εἶναι ἄγνωστος.

„ Τῇ 22 Ὀκτωμβρίου 1827, ἐν Χίῳ.

Πρὸ τινων ἡμερῶν συνεκροτήθη ἐνταῦθα συνέλευσις τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἐταιρίας, ἥτις ἔδωκε νέαν κίνησιν εἰς τὰς ἐργασίας της. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτῆς ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

„ Οὔτε αἱ ἀσχολίαι τοῦ πολέμου, οὔτε ἡ δεινότης τῶν περιστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας εὐρέθη τὸ ἔθνος, μήτε ἡ ἔλλειψις τῶν χρηματικῶν μέσων, δὲν ἠμώρεσαν νὰ ἐλαττώσωσι τὸν ζῆλον τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἐταιρίας· καὶ ἂν αὕτη δὲν ἐδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ ἐκπληροῖ τὰ χρέη της κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν της, ποτὲ ὁμως δὲν ἐλησμόνησε τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς της, ἀλλὰ σταθερῶς ἀντιπυλαίουσα πολυαρίθμους καὶ πολυειδεῖς

δυστυχίας, καὶ διὰ τὴν θεραπείαν πολλῶν πληγωμέ-
νων εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης ἐφρόντισε, καὶ νοσο-
κομῶν κατέστησεν, ὅπου πολλοὶ τῶν ἀσθενῶν ἀπόρων
εὐροῦ τὴν ἀνήκουσαν περίθαλψιν, καὶ ὡς προσφιλέστε-
ρον μέλος τῆς λογιζομένη τὴν δημόσιον τῆς Ἑλληνικῆς νεο-
λαΐας ἐκπαίδευσιν, ἐτύσθησε σχολεῖον ἀλληλοδιδακτι-
κῆς εἰς Ναύπλιον, καὶ ἐπρεστάτευσεν τὸ κατὰ δύναμιν καὶ
εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος τὰ τοιαῦτα καταστήματα.

„Ὅστις ὅμως θελήσει νὰ ἐξετάσῃ, ὅποιος βελτιώσεως
εἶναι ἐπιδεκτικὸν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ ὅποια εἶναι
τὴν ἡμέραν ἡ ἠθικὴ κατάστασις τοῦ ἁμαρτὰ καὶ κατα-
μετρήσῃ τὸ λαμπρὸν στάδιον, τὸ ὅποιον δύναται νὰ δια-
τρέξῃ ἡ φιλανθρωπία, διὰ νὰ θεραπευθῶσιν αἱ παλαιαὶ
τῆς κυραννίας πληγαί, τόσα δεινὰ, τὰ ὅποια ἀναγκαίως
συντρεφεύουν τὸν πόλεμον καὶ τὰς πολιτικὰς τῶν ἐθνῶν μετα-
βολὰς, τόσαι μερικαὶ καὶ γενικαὶ καταστροφαί, καὶ νὰ
ἐξαλειφθῶσι τόσα εἰκτὰ ἀποτελέσματα τῶν προλήψεων
καὶ τῆς ἀμαθείας, ὁ τοιοῦτος εὐκόλως ἀναγνωρίζει ὅτι,
ὅσα μέτρα ἐλήφθησαν μέχρι τοῦδε, ἦσαν ἀσθενέστατα ὡς
πρὸς τὴν προκείμενὴν ἀνάγκην.

„Ἡ ἀλήθεια αὕτη δὲν ἔμεινεν ἄγνωστος καὶ εἰς τὴν
Φιλανθρωπικὴν Ἑταιρίαν. Ἡ καρδιά τῶν φι-
λανθρώπων μελῶν τῆς ἐσυντρίβετο, καθόσον ἐξηντλοῦντο
τὰ ἐλάχιστα ἀνὰ χεῖρας μέσα, καὶ ἐπολλαπλασιάζοντο
αἱ ἀνάγκαι! Μόνη ἡ ἐλπίς τῆς προσεγγύσεως εὐτυχιστέ-
ρων ἡμερῶν ἀνεκούφιζε τὴν πατριωτικὴν ἀθυμίαν τῶν.

„Αἱ εὐτυχεῖς αὐταὶ ἡμέραι ἔφθασαν τέλος πάντων καὶ
ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος ἀπεφασίσθη ὅθεν καὶ ἡ Φιλανθρω-
πικὴ Ἑταιρία κοινωνὸς τῶν προσφιλεστέρων ἐλπί-
δων τοῦ ἔθνους συνελθούσα εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐνησχό-
ληθη, κατὰ τὸν ὀργανισμόν τῆς, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπι-
τροπῆς τῆς, καὶ ἔδωκε νέαν ζωὴν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς
ἀποφασίσασα τὴν ἄμεσον σύστασιν σχολείων ἀλληλο-
διδασκτικῆς εἰς ὅσα μέρη τῆς Ἑλλάδος δὲν μολύνονται πλέ-
ον ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῶν βαρβάρων, καθὼς καὶ τὴν κα-
θίδρυσιν μιᾶς κεντρικῆς σχολῆς, ὅπου δέλουν παραδίδε-
σθαι τ' ἀθάνατα συγγράμματα τῶν ἐνδόξων προπατόρων
μας, καὶ ὅπου ἡ νεολαία δέλει πορίζεσθαι τὰς ἀρχὰς
τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν ἀφιερώσει δὲ τὴν φροντίδα τῆς ἐκ-
τελέσεως τῶν πατριωτικῶν τούτων σχεδίων εἰς τὴν ἐπι-
τροπὴν τῆς, ἡ ὅποια διερχομένη τὰ αἰσθήματα τῆς
Ἑταιρίας ἀποτείνεται διὰ τῆς παρούσης εἰδοποιήσεως
πρὸς ὅσα τῶν μελῶν αὐτῆς δὲν συνέδραμον ἀκόμη εἰς τὸ
κοινοφελὲς τοῦτο κατάστημα, καὶ τοὺς παραινέει θερμῶς
νὰ ἐκτελέσωσιν ὅσον τάχος τὰ χρέη τῶν, καθότι ἂν οἱ συν-
αδελφοί μας ὑπόχρεοι ὄντες εἰς συνεισφοράς παραβλέ-
πωσι τὰς ἐνυπογράφους ὑποσχέσεις των, ποῖον παράδειγμα
δέλουν δώσει εἰς ἐκείνους ὅσοι δὲν ἔλαβον ἀκόμη τοιαύ-
τας ὑποχρεώσεις; Πρὸς τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ με-
μπιστοσύνην τὰ σχέδια τῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν μεγαλόψυχον
γενναϊότητα ὅλων τῶν φιλανθρώπων τοῦ πολιτισμένου κόσ-
μου, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐλευθεριότητα ὅλων τῶν φι-
λοκάλων ὁμογενῶν, τῶν τῶν ἐντὸς τῆς Ἑπικρατείας,
καθὼς καὶ τῶν ὅσοι εὐρίσκονται εἰς διαφόρους ἐμπορικὰς
καὶ εὐρώπης πόλεις, καὶ ὅσοι μὲν με συνδρομὰς καὶ δι-

αί'ας συναγωνίσθησαν εἰς τὸν ἱερὸν τῆς ἀνεξαρτησίας μας
ἀγῶνα, ὡς τελειοποιήσασιν τὸ μέγα ἔργον τῆς πολιτικῆς
τοῦ ἔθνους μεταβολῆς, συνεργῶντες καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν
τῆς ἠθικῆς καταστάσεώς του ὅσοι δὲ πάλιν εἴτε ἐκ τῶν
περιστάσεων, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἐστάθησαν ἀπλοῖ
θεαταὶ τῶν δυστυχημάτων, καὶ τῶν ἡρωϊκῶν ἔργων,
ὡς σπεύσωσι καὶ αὐτοὶ νὰ τρέξωσι στάδιον ἐπίσης εὐ-
γενές, ἐπίσης λαμπρὸν, τὸ στάδιον, λέγομεν, τῆς φι-
λανθρωπίας, βέβαιον ὄντες ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὐγνωμονοῦσα
δέλει τοὺς κατατάξει μεταξὺ τῶν γενναίων τέκνων τῆς.

„Αἱ συνεισφοραὶ τόσων εἰς χρήματα, καθὼς εἰς βιβλία
καὶ ἄλλα εἶδη, διευθύνονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Φιλαν-
θρωπικῆς Ἑταιρίας, ἡ ὅποια ἐκδίδει τ' ἀνά-
λογα ἀποδεικτικά, καὶ δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου ὅχι μί-
νον τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν, ἀλλ' ἀπὸ καιρὸν εἰς και-
ρὸν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν διαφόρων συνεισφορῶν.

„Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1827.

„Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας

Ὁ Πρόεδρος Σπυρίδων Καλογερόπουλος.

Γεώργιος Ψύλλας.

Γεηγόριος Σούτζος.

Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης.

Δημήτριος Γουζέλης.

Χρ. Ματακίδης.

Ἀντώνιος Τζούνης.

Ὁ γραμματεὺς Β. Κουρενσώπουλος.

Κύριε Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Παρακαλῶ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα ἡ
ἀκόλουθός μου ἀπάντησις εἰς ὅσα μὲ ὑπερβάλλουσιν πρὸς
ἐμὲ εὐμένειαν ἐγράφησαν εἰς τὸν 72 Ἀριθ. τῆς ἰδίας
ἐφημερίδος ἀναφορικῶς εἰς τὸν προχθεσινὸν λόγον μου.

Σημαντικοὶ τῶντι ἐχρημάτισαν, καὶ τοιοῦτοι, ὅποι-
ους τὸ ἄθρονον τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ τῆς ἐφημερίδος
τοὺς ζωγραφίζει, οἱ ἀγῶνες τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν ἀρ-
χὴν τῆς ἐπαναστάσεως: ἐπίσης σημαντικοί, ἂν ὅχι ἐ-
πίσης καὶ εὐτυχεῖς ἐχρημάτισαν καὶ οἱ εἰς ὑπεράσπι-
σιν τῆς ἀκροπόλεως τελευταῖοι: κανεὶς οὔτε αἰσθάνεται
οὔτε ἀποδίδει καλῆτερά μου τὴν περὶ τούτων χρεωστού-
μένην πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πολίτας τιμὴν: ἀλλ' ἐγὼ
δὲν ἐξεφώνησα λόγον κατὰ τὸν Παναθηναϊκὸν τοῦ Ἰσο-
κράτους, ὥστε νὰ ἐμπεριλαμβάνῃ ὅλα τὰ λαμπρὰ ἔρ-
γα τῶν Ἑλλήνων, οὔτε καὶ τὰ λαμπρότερα, εἰς τὰ ὅ-
ποια δικαίῳ τῷ λόγῳ ἐγκαταριθμοῦνται τὰ Ἀθηναϊκά:
ὅποιος παρατηρήσῃ τὸν λόγον μου, βλέπει ὅτι ἡ εἰς
αὐτὸν γινόμενη ἀνάμνησις τῶν Ἑλληνικῶν ἀθλῶν παύει,
καθ' ἣν ἐποχὴν ἔπαυσε καὶ τὸ Μισολόγγι τοῦ νὰ πο-
λεμᾷ, ὅχι διότι ἔπαυσαν ἑκτοτε οἱ Ἕλληνες ἀθλοῦν-
τες, ἀλλ' ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ λόγου μου δὲν ἐπιδέχε-
το τὴν ἀνάμνησιν τῶν ὑστερωτέρων ἀθλῶν: ἐγὼ δὲν ἐ-
σκόπευα παρὰ νὰ φθάσω εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ φι-
λελληνισμὸς τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου ἔφθασεν εἰς
τὸν ὑψέστατον τῆς ἀκμῆς του βαθμὸν, καὶ καθ' ἣν ἐδέ-

ἢ ἡ τρανωτέρα ἀποδείξει εἰς τοὺς Σεβαστοὺς Βασιλεῖς, ὅτι "Ἑλλήν δὲν ἡμπορεῖ πλέον νὰ συζητήσῃ μὲ Τούρκον" τὴν ἐποχὴν, τὴν ὁποίαν ἐζητήσῃ, τὴν δίδει εἰς τὰ Ἑλληνικὰ χρονικὰ ἢ πτωσίς τοῦ Μεσολογγίου, ὅθεν ἐκείθεν μετέβηκα εἰς τὰ κατὰ τὴν Εὐρώπην ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, δι' αὐτὸν τὸν λόγον οὔτε ἀνέφερα, ἐπειδὴ ἦτον ἐκτὸς τοῦ σχεδίου μου, νὰ ἀναφέρω, κανὲν ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν ἀξιωματικὴν ἐκστρατείαν τοῦ ἀρχηγοῦ Καβαϊσκάκη ἄλλα, ἀπεσιώπησα ὡς καὶ αὐτὴν τὴν λαμπρὰν μάχην τῆς Ῥάχωδας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ὁ ἴδιος ἄλλοτε μὲ ἐπινίκιον λόγον ὑμνήσα. Καὶ ταῦτα περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μισολογγίου: περὶ δὲ τῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ἀθηναϊκῶν ἄλλων ἀρκεῖ νὰ παρατηρηθῇ ὅτι μετὰ τῶν πολλῶν φρουρίων, τὰ ὁποῖα ἐπῆραν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ἓνα μόνον ἀναφέρει ὁ λόγος μου, ἐπειδὴ ἓνα μόνον ἀρκοῦσεν εἰς τὸν σκοπὸν μου: ἀναφέρει τὸ Ναύπλιον, ἐπειδὴ εἶναι τὸ σημαντικώτερον ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα ὅλης τῆς μεσσηνίας, ἐπειδὴ εἶναι τὸ μόνον μετὰ τῶν ὅλων ὅπου εἶχε φρούραρχον Πασᾶν, ἐπειδὴ ὅλη ἡ πόλις τοῦ Ναυπλίου ἐκατοικεῖτο ὅλως δι' ὅλου ἀπὸ Τούρκους, καὶ ἀπηγορευμένον ἦτον εἰς χριστιανὸν, [τὸ ὁποῖον πούποτε ἄλλου δὲν ἀπαγορεύετο] τὸ νὰ ἔχῃ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν οὔτε κανὲν στέγην ἰδιόκτητον: δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους δὲν ἦτον δίκαιον ν' ἀναφέρω κατὰ προτίμησιν τὸ Ναύπλιον ὡς τὸ σημαντικώτερον καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος;

Ἰκανοὶ, νομίζω, εἶναι οἱ ὀλίγοι μου αὐτοὶ λόγοι νὰ δικαιώσω τὴν εἰς τὸν αὐτοσχέδιον λόγον μου ἀποσιώπησιν τῶν Ἀθηναϊκῶν ἄλλων, τὰ ὁποῖα ἄξια ὄντα ἀθανάτου μνήμης, οὔτε εἶχαν χρεῖαν τῆς ἀσθενοῦς μου φωνῆς: οἱ ἀξιέπαινοι Ἀθηναῖοι τὰ ἔγραψαν οἱ ἴδιοι εἰς τὰς σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας μὲ τὴν μάχαιράντων, καὶ οἱ ἀνδρεῖοί των βραχίονες ἔθεσαν ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀκρογωνιαίους λίθους εἰς τὴν πολιτικὴν μας οἰκοδομήν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1827.

Σπυριδὼν Τρικούνης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Βερολίνου, 12 Σεπτεμβρίου Ν.

Ἡ ἀπὸ τὴν πόλιν ταύτην διάβασις τῶν ταχυδρόμων ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πολλὰ συχνή. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἶδομεν διαβαίνοντας ἐντεῦθεν τέσσαρας ταχυδρόμους Ῥώσους, ἐξ ὧν δύο ὑπήγαινον κατευθεῖαν εἰς Λονδίνον, ὁ τρίτος εἰς Παρίσι, καὶ ὁ τέταρτος, ἀφοῦ ἐνεχείρισεν ἐπιστολὰς εἰς τὴν ἐνταῦθα Ῥωσικὴν Πρεσβείαν, ἀνεχώρησεν εἰς Βιένναν. Ἐφθασαν αὐταῦτος καὶ ἐκ Βιέννης τρεῖς ταχυδρόμοι, τῶν ὁποίων οἱ μὲν δύο ἐνεχείρισαν ἐπιστολὰς εἰς τὴν Αὐστριακὴν Πρεσβείαν, ὁ δὲ τρίτος μετὰ εἰκοσι τεσσάρων ὥρῶν διατρίβον ἀνεχώρησεν εἰς Πετρούπολιν.

Τὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα ἐκόμιζον οἱ ταχυδρόμοι αὗτοι, ἀναφέρονται, λέγεται, περὶ τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς: ἀλλ' ὅμως ὁμιλοῦν ἀπροσδιορίστως περὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν: διότι οἱ μὲν βεβαιοῦν ὅτι ἡ

Αὐστρία καὶ ἡ Πρωσία ἠνωμένοι εἶχον παραστήσει ἐκ συμφώνου εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Νικόλαον ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ νέα προθεσμία εἰς τὴν Πόρταν, εἰ δὲ βεβαιοῦν ὅτι ἡ Πρωσία ἔστρεψεν εἰς ταύτην τὴν συμμαχίαν.

Ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον γνωρίζεται ὡς βέβαιον, εἶναι ὅτι ὁ τελευταῖος ταχυδρόμος ἄφησε τὴν Βιένναν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ αὐτὴ αὐτὴ εἶχεν ἤδη πληροφορηθῇ περὶ τῶν τρόπων τοῦ Ῥεῖς ἐφέντη μετὰ τὴν ἐγχείρισιν τῆς τελευταίας διακοινώσεως συνωδευμένης μὲ τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου. Τὸ νέον τοῦτο διεδόθη ἐδῶ ὅσον τάχιστα, καὶ ὑπεδέχθη μὲ ἄκραν εὐαρέστησιν διότι ἕως τῆς σήμερον ἐφοδούντο πάντοτε μήπως τὸ σύστημα τοῦ ἀναχρονισμοῦ (temporisation), ὅστις εἶναι ὁ χαρακτηριστὴς τῆς πολιτικῆς τῆς αὐτῆς ταύτης, ἀντιτείνῃ νέας ἀναβολὰς.

Τὰ ἐκ Ῥωσσίας γράμματα καὶ αἱ εἰδήσεις ὁμοφώνως σχεδὸν βεβαιοῦν ὅτι τὸ ἐν Βεσσαραβία εὐρισκόμενον στράτευμα κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἐδιπλασιάσθη ἀπ' ὅσον ἦτο πρότερον, ὥστε ἐμπορεῖ νὰ λογισθῇ τὴν σήμερον εἰς 80,000 τοὐλάχιστον μαχητάς. Τὸ Χόκζυμ, Ἀκκερμάνον καὶ ἄλλαι ὠχυρωμένα θέσεις τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐφωδιάσθησαν νεωστὶ, καὶ κατασκευάζονται μέγισται ἀποθήκαι διὰ νὰ χορηγήσωσιν εἰς τὴν διατήρησιν ἑκατὸν χιλιάδων ἀνθρώπων στρατεύματος δι' ἓν ἔτος, ἢ ἀκόμη πλεονέτερον καιρὸν.

Ἡ προφύλαξις αὐτὴ δὲν εἶναι ἀνωφελής, ἐπειδὴ οἱ Ῥῶσοι καταλαβόντες τὴν Μολδοβλαχίαν δὲν θέλουν εὐρεῖ ἱκανοὺς πύρους εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους, μολονότι πολλὰ εὐφόρους, διότι ἡ γεωργία ἡμελήθη ἐκεῖ εἰς ὑπερβολὴν ἀπὸ τῶν τελευταίων ταραχῶν, καὶ πρὸς ἀποπλήρωσιν τοῦ κακοῦ, σμήνη ἀκρίδων τότε ἠρῆμωσαν ἐφέτος τὰς πεδιάδας, ὥστε οἱ κάτοικοι δυσκόλως δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς ἐφετεινῆς συγκομιδῆς.

Ὁ ἐν τῷ λιμένι τῆς Σεβαστουπόλεως ἀραγμένος Ῥωσικὸς στόλος δὲν εἶναι ἀκόμη διόλου ἔτοιμος νὰ ἀναχθῇ: ἀλλ' ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἐξέρχονται μᾶλλον ἢ ἥτιον δυνατὰ μοῖραι διὰ νὰ ἀναπλέουν εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον κατὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ παράλια.

Ἐλέγετο κοινῶς εἰς Πετρούπολιν ὅτι μετὰ τὰ ἐπιλόγια τῆς Μεγαλειστάτης Αὐτοκρατορίσεως Ἀλεξάνδρας ἡ αὐτὴ θέλει μεταβῇ εἰς Μόσκαν διὰ νὰ διατρέψῃ τινὰς μῆνας ἐκεῖ. Τὰ κλίμα ἐκείνης τῆς βασιλευσούτης εὐκρατέστερον ὢν παρὰ τὸ τῆς Πετρούπολεως, ἀρμυζει βέβαια καλῆτερα εἰς τὸ φυσικὸν σύστημα τῆς Αὐτοκρατορίσεως, καὶ τοιοῦτο τρόπος ἐμπορεῖ τις νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰτίαν αὐτῆς τῆς προσκαίρου μεταλλαγῆς τῆς βασιλευσούσης. Ἐμπορεῖ δὲ καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος νὰ ἐπιθυμῇ νὰ εἶναι πλησίον εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου.

Ὁ κόμης Στρογόνοφ, ὅστις μετεκαλέσθη πλησίον τοῦ Αὐτοκράτορος, μέλλει νὰ ὑπουργήσῃ εἰς τὸν κλάδον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπου πιθανὸν ὅτι θέλει καταλάβει τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον εἶχε ποτὶ ὁ κόμης Καπὶ δίστριας, ὡς συνταγματὴς τοῦ κόμης Νεσσσερόφου.

[Ὁ Συνταγματικός.]